

[Socialministeren.]

er brug for det. Jeg mener, kommunerne administrerer det, som de nu finder, og der er de fornødne ankenuligheder, hvis man føler, at man ikke bliver tilfredsstillet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poulsgaard* (FP) til finansministeren:

„Vil ministeren medvirke til, at de særlige begunstigelser, de offentligt ansatte nyder i forbindelse med politiske hverv, bringes til ophør?“

(Spm. nr. 39).

Skriftlig begrundelse.

Da lighedsprincippet gerne skulle slå igennem hos de folkevalgte i kommunalbestyrelse og folketing, er det forkert at begunstige de offentligt ansatte. Det sker jo, da de i alle tilfælde er helt sikre på en tredjedel af lønnen samt pension i de stillinger, de havde før valget. Endvidere virker offentlige hverv på den måde, at de pågældende avancerer ved anciennitet, som om de havde passet deres arbejde i den tid, hvori de i virkeligheden har været borte fra dette.

I en sparetid er her en oplagt sparemulighed, der ikke har social slagside. For en professor kan det dreje sig om små 100.000 kr. oven i folketingsgagen ifølge dagbladet *Børsen* for 9. januar 1974.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Regler om tjenestemænds fravær som følge af varetagelse af ombud eller hverv som medlem af folketinget har været fastsat siden 1946. Reglerne er opbygget således, at offentlige hverv i videst muligt omfang skal søges udført ved omlægning eller bytning af tjenesten. I øvrigt er reglerne forskellige for varetagelse af borgerligt og kommunalt ombud og for medlemmer af folketinget.

Det har hidtil været vanskeligt at opnå en ensartet behandling af de ansatte især i relation til medlemskab af folketinget. I en række stillinger kan arbejdet tilrettelægges

således, at det ikke er nødvendigt at søge tjenestefrihed i samme omfang som i andre stillinger.

Det stillede spørgsmål tager efter begrundelsen sigte på medlemmer af folketinget, og i den anledning kan jeg oplyse følgende: for offentligt ansatte har målet været at fastsætte regler, der virker således, at ingen af økonomiske grunde afskæres fra at søge valg til folketinget. Da folketingsarbejdet er steget i omfang og vederlaget til medlemmerne er forhøjet, har der i 1970 fundet en stramning sted af bestemmelserne om lønudbetaling til offentligt ansatte. Stramningen i 1970 betød i almindelighed en halvering af lønnen i stillingen; en tredjedel løn er nu overvejende i den situation, idet kun ganske enkelte kan bestride mere end en tredjedel fuld tjeneste.

Reglerne fastsættes af lønningsministeren med hjemmel i lønnings- og pensionsloven, men da den seneste ændring skete efter forhandling mellem folketingets partier, vil det være mest korrekt, at eventuelle ændringer sker efter initiativ fra partierne og efter forudgående drøftelser mellem partierne.

Dersom forslag om ændringer fremkommer på denne baggrund, vil jeg selvsagt overveje ændringer i de nu gældende regler.

Poulsgaard (FP):

Jeg takker ministeren for, at han vil overveje, hvis der kommer forslag. Jeg kan love ministeren, at der kommer forslag. Det er fuldstændig urimeligt. I det folketing, der er nu, er 48 eller 26 pct. offentligt ansatte takket være fremskridtspartiet. I det forrige var der 65 pct. Det er jo fuldstændig horribelt. Det vil med andre ord sige, at skulle folketingsmændene ikke have noget at lave, så kunne de godt passe noget arbejde ved siden af. I så fald må de have for lidt ved siden af. Det er gået ned til en tredjedel, gudskelov. Det går da på rette spor, men en tredjedel vil immervæk sige, at en professor ved Københavns universitet, hvis jeg er fuldstændig rigtigt orienteret ifølge *Børsen*, kan have op til 100.000 kr., og så dårligt er